

ya cuenta de su sufrir llega a crecer su poder. Ombre es gozando felicidades, Angel tollerando penas: y si vna inteligencia a priuilegios de su ser puede mas que muchos ombres, Adan sufriendo llega a imitar a los Angeles. O si nos aficionafemos a estos onestos trabajos, o si siguiese-mos deste grano los exéplos,

desquitando pequenezes en virtudes, sirviendo a otros de aliuio en sus congojas, y aliuando sus angustias. O si fuese nuestro anelar ácia el cielo, pues solo son seguros los aumentos de la virtud, y la gracia: a quien sigue siempre la gloria:

*Quam mihi,
¶*

FIN.

TA-

TABLA DE LOS LUGARES DE ESCRITURA.

Ex Genesi.

- Cap. 1. vers. 1. In principio creauit Deus cœlum & terram. 267.
- Vers. 14. Dixit Deus: Fiant luminaria in firmamento, & diuidant diem ac noctem, & sint in signa & tempora. 37.
- Vers. 26. Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram. 309.
- Cap. 2. v. 8. Plantaerat autem Dominus Deus paradysum voluptatis à principio, in quo posuit hominem, &c. 263.
- Vers. 10. Et fluius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigadum paradysum, qui inde diuiditur, &c. * 305.
- Vers. 15. Tulit Dominus Deus hominem, & posuit eum in paradiso voluptatis, vt operaretur, & custo-diret illum. 274.
- Vers. 16. Ex omni ligno paradisi comede, de ligno autem scientie boni & mali ne comedas. 79.
- Vers. 18. Faciamus ei adiutorium simile sibi. 133. 309.
- Vers. 21. Inmisit Dominus Deus soporem in Adam. 428. 431.
- Vers. 22. Edificauit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem. 309.
- Cap. 3. v. 4. Nequaquam morte moriemini: scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, &c. 65. 79. 122.
- Vers. 6. Vidit igitur mulier, quod bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum oculis, aspectuque delectabile, & tulit de fructu illius, & comedit. 239.
- Vers. 7. Aperti sunt oculi amborum, cumque cognouissent se esse nudos, conseruerunt folia ficus, & fecerunt sibi perizomata. 33. 66.
- Vers. 8. Cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, &c. 434.
- Vers. 9. Vocauit Dominus Deus Adam, & dixit ei: Vbi es? 154.
- Vers. 10. Vocem tuam audiui in paradiso, & timui, eo quod nudus essem, & abs-

con-

- condi me. 273.
 Verf. 18. Spinæ, & tribulos
 germinabit tibi. 243.
 Verf. 22. Ecce Adami quasi
 vnus ex nobis factus est.
 252.
 Verf. 24. Eiecitque Adam,
 249.
 Cap. 4. v. 7. Dixit Cain ad
 Abel fratrem suum: Egrediamur foras. 280.
 Verf. 8. Confurrexit Cain
 aduersus fratrem suum Abel,
 & interfecit eum. 161.
 Verf. 9. Et ait Dominus ad
 Cain: Vbi est Abel frater
 tuus? 435.
 Cap. 6. v. 2. Videntes filij Dei
 filias hominum quod essent
 pulchre, acceperunt sibi
 vxores ex omnibus quas
 elegerant. 383.
 Cap. 8. v. 1. Recordatus au-
 tem Deus Noe, cunctori-
 que animantium, & omniũ
 iumentorum, &c. 430.
 Verf. 11. Venit ad eum adve-
 peram portans ramum oli-
 uæ virentibus folijs in ore
 suo 473.
 Cap. 9. v. 22. Nuntiant duo-
 bus fratribus suis foras.
 345.
 Verf. 25. Seruus seruatorum
 erit. 338.
 Cap. 12. v. 3. In te benedicen-
 tur vnuerſæ cognationes
 terræ. 226.
 Verf. 11. Nomi quod pulchra
 sis mulier. * 279.
 Verf. 15. Laudauerunt eam
 apud illum.
 Cap. 15. v. 9. Sume, inquit, mi-
 hi vaccam triennem, & ca-
 pram trimam, & arietem
 annorum trium, &c. 150.
 Cap. 16. v. 18. Benedicendæ
 sint in illo omnes nationes
 terræ. 226.
 Cap. 17. v. 2. Circumcidetis
 carnem præputij vestri, vt
 sit in signum fœderis inter
 me & vos. 196.
 Verf. 17. Cecidit Abraham
 in faciem suam, & risit.
 448.
 Cap. 18. v. 2. Apparuerunt ei
 tres viri stâtes prope eum.
 76. 252.
 Verf. 7. Ad armentum cucur-
 rit, & tulit inde vitulum te-
 nerimum & optimum.
 468.
 Verf. 11. Sara risit post ostiũ
 Tabernaculi. 448.
 Verf. 22. Numquid perdes in-
 stum cum impio? 391.
 Cap. 19. v. 1. Venerunt duo
 Angeli Sodomam. 253.
 391.
 Verf. 17. Noli respicere post
 tergum. 29.
 Verf. 26. Respiciens vxor
 eius post se versa est in sta-
 tuam salis. 29. 370.
 Cap. 20. v. 7. Et ego scio quod
 simplici corde feceris, &
 idcirco custodiui te, ne pecca-
 res in me, &c. 204.
 Cap. 22. v. 2. Vade in terram
 visionis, atque ibi offeres
 eum in holocaustum super
 vnum

- vnum montium, quem in-
 strauero tibi. 50. 152. 437.
 Verf. 3. De nocte conlurgens
 itrauit animum suum, ducens
 secum duos iuvenes, &c.
 350.
 Verf. 11. Ecce Angelus Do-
 mini de caelo clamauit di-
 cens: Abraham, Abraham.
 51.
 Verf. 13. Vidit post tergum
 arietem inter vepres ha-
 rentem cornibus. 51.
 Verf. 17. Possidebit semen
 tuum portas inimicorum
 suorum, & benedicentur in
 femine tuo omnes gentes
 terræ. 187. 226.
 Cap. 24. v. 25. Palcarum & fe-
 ni plurimum est apud nos,
 & locus spatiosus ad manẽ
 dum. 380.
 Cap. 25. v. 22. Collidebantur
 in vtero eius parvuli. 473.
 Verf. 28. Isaac amabat Esau,
 eo quod de venationibus
 illius vesceretur, & Rebec-
 ca diligebat Iacob. 382. *
 287.
 Cap. 26. v. 34. Esau quadra-
 narius duxit vxores Iudith
 filiam Beeri Hetæzi, & Ba-
 semath, &c. 382.
 Cap. 27. v. 4. Fac mihi pulmẽ-
 tum sicut velle me nosti.
 226.
 Verf. 28. Det tibi Deus de ro-
 re cœli, & de pinguedine
 terre, abundantiam frumẽ-
 ti & vini. 344.
 Verf. 39. Viues in gladio, &
 fratri tuo seruias. 382.
 Cap. 28. v. 12. Vidit in som-
 nis scalam stantem super
 terram, & cacumen illius
 tangens cœlum, &c. 396.
 Verf. 14. Benedicentur in te,
 & in femine tuo cunctę tri-
 bus terræ. 227. 358.
 Verf. 16. Cum cingulasset Ia-
 cob de somno ait: verè Do-
 minus est in loco isto. 260.
 396.
 Verf. 18. Surgens Iacob ma-
 ne tulit lapidem quem sup-
 posuerat capiti suo, & ere-
 xit in titulum, &c. 409.
 Verf. 10. Si fuerit Deus me-
 cum, & custodierit me in
 via, per quam ego ambulo,
 & dederit mihi panem,
 &c. 396.
 Cap. 30. v. 1. Innidit sorori
 suæ. 239.
 Cap. 31. v. 23. Assumptis fra-
 tribus suis persecutus est
 eum. 350.
 Cap. 32. v. 25. Tetigit ner-
 tum femoris eius, & sta-
 tim emareuit. 233. 481.
 Verf. 26. Dimitte me: iam
 enim ascendit aurora. 260.
 409.
 Verf. 30. Benedixit ei in co-
 dem loco. 358.
 Cap. 35. v. 18. Egrediente ani-
 ma præ dolore, & inuigila-
 te iam morte vocauit no-
 men filij sui Benoni, &c.
 239.
 Cap. 37. v. 7. Putabam nos li-
 gare manipulos in agro, &
 qua-

quasi confurgere manipulum meum & stare, vestroque manipulos, &c. 128. 177. 258. 462.

Verf. 8. Numquid rex noster eris, aut subijciemur ditio ni tua? 102. 463.

Verf. 74. Indutus est cilicio lugens filium suum multo tempore. 85.

Cap. 39. v. 12. Relictio in manu eius pallio fugit. 128.

Cap. 40. v. 7. Cur tristior est hodie solito facies vestra? 353.

Verf. 8. Somnium vidimus, & non est qui interpretetur nobis. 413.

Verf. 9. Videbam coram me vitem, in qua erant tres pro pagines, &c. 308. 466.

Verf. 11. Tuli ergo vvas, & ex presis in calicem, quem tenebam. 337.

Verf. 13. Tres adhuc dies sunt, post quos recordabitur Pharaon ministerij tui, ac restituet te in gradum pristinum. 337.

Verf. 16. Et ego vidi somnium quod tria canistra farinae haberem super caput meum, & in vno canistro quod erat excelsum, &c. 304. 308. 422.

Verf. 18. Tres adhuc dies sunt, post quos auferet Pharaon caput tuum, ac suspendet te in cruce. 337.

Cap. 41. v. 14. Procinus ad Regis imperium eductum

de carcere Ioseph totoderunt, ac veste mutata obtulerunt ei. 102.

Cap. 42. v. 25. Tollens Simeon & ligans illis praesentibus iussit ministris, vt implerent eorum saccos tritico, &c. 159.

Cap. 45. v. 20. Omnes opes Aegypti vestræ erunt. 222.

Cap. 46. v. 3. Ait illi Deus: Ego sum fortissimus Deus patris tui, noli timere; descende in Aegyptum. 160.

Ex exodo.

Cap. 2. v. 4. Exposuit eum in carecto ripæ fluminis stante procul sorore eius, & considerante euentum rei. 237.

Verf. 30. Adoptauit in locum filij, vocauitque nomen eius Moyses dicens: quia de aqua tuli eum. 250.

Verf. 14. Num occidere me vis, sicut heri occidisti Aegyptium. 62.

Verf. 15. Audiuit Pharaon sermonem hunc, & quarebat occidere Moysen. 62.

Verf. 17. Superuenerunt pastores, & eiecerunt eas, surrexitque Moyses, &c. 373.

Cap. 3. v. 1. Pascebat oues Iethro sacerdotis sui. 165.

Verf. 2. Apparuit ei Dominus in flamma ignis de medio rubi, &c. 250. 437.

Verf. 3. Vadam, & videbo visio-

non hinc magnam. 254. Verf. 5. Solue calcamentum de pedibus tuis. 105.

Verf. 6. Ego sum Deus Patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. 71.

Verf. 11. Quis sum ego, vt vadam ad Pharaonem, & educam filios Israel de Aegypto? 165.

Verf. 12. Hoc habebis signum quod miserim te. 71. * 285.

Cap. 4. v. 10. Ex quo locutus es ad seruum tuum, impeditioris, & tardioris lingue sum. 401.

Verf. 14. Iratus Dominus in Moysen ait: Aaron frater tuus leuites scio quod eloquens sit. 48.

Verf. 17. 165. Virgam tuam hanc sume in manu tua, in qua facturus es signa. 444.

Verf. 20. Tulit Moyses vxorem suam, & filios suos, & imposuit eos super asinum, &c. 176.

Verf. 24. Cum esset in itinere in diuersorio, occurrit ei Dominus, & volebat occidere eum. 390. 397.

Cap. 5. v. 6. Praecipit ergo in die illo praefectis operum, & exactoribus populi dicens: Nequaquam vltra dabitur paleas, &c. 223.

Cap. 7. v. 1. Ecce constitui te Deum Pharaonis. 165. 236 250. * 293. 404.

Verf. 9. Cum dixerit vobis Pharaon: ostendite signa, dices ad Aaron: tolle virgam tuam, & projice eam coram Pharaone, &c. 162.

Cap. 8. v. 9. Constitue mihi tempus, quando deprecer pro te, & pro seruis tuis, & pro populo tuo, &c. 399.

Cap. 9. v. 24. Grando & ignis mixta pariter ferebantur. 4.

Cap. 10. v. 19. Egressus Moyses de conspectu Pharaonis orauit Dominum, qui stare fecit ventum, &c. 400.

Cap. 13. v. 21. Dominus autem praecedebat eos ad ostendam viam per diem in columna nubis, & per noctem, &c. 5. 21.

Cap. 14. v. 10. Viderunt Aegyptios post se, & timuerunt valde, clamaueruntque ad Dominum. 418.

Verf. 13. Quid clamas ad me? Exrende mantam tuam super mare, & diuide illud. 387.

Verf. 21. Cum extendisset Moyses manum super mare, abstitit illud Dominus. 433. 454.

Verf. 22. Erat aqua quasi murus a dextera eorum, & laeuina. 10.

Cap. 15. v. 9. Persequar & comprehendam, diuidam spolia, implebitur anima mea. 419.

Cap. 16. v. 20. Colligat ex eo vnus-

vnusquisque quantum sufficit ad uelendum. 241.
 Vers. 20. Dimiserunt quidam ex eis uique mane, & scate re cepit ueribus, atque computruit. 302.
 Cap. 17. v. 6. En ego stabo ibi coram te supra petram. Horum percutieque petram, &c. 215.
 Vers. 9. Ego stabo in vertice collis. 187.
 Vers. 11. Cum leuaret Moyses manus vincebat Israel. 433.
 Cap. 18. v. 3. Tulit Sephoram uxorem Moysi, quam remiserat, & duos filios eius. 397.
 Cap. 19. v. 3. Vocauit eum Dominus de monte. 254.
 Cap. 20. v. 19. Loquere tu nobis, & audiemus, non loquatur nobis Dominus ne forte moriamur. 255.
 Cap. 32. v. 1. Congregatus ad uerius Aaron dixit: Fac nobis deos, qui nos precedant. 49. 224. 236. 295.
 Vers. 6. Surgentem mane obtulerunt holocausta, & hostiis pacificas. 108.
 Vers. 10. Dimicte me, ut irascatur furor meus contra eos, & deleam eos, faciam que te in gentem magnam 471.
 Vers. 17. Vlutatus pugne auditur in castris. 35.
 Vers. 18. Vocem cantantium ego audio. 35.

Cap. 34. v. 29. Ignorabat quod cornuta esset facies sua ex consortio sermonis Domini. 472.
 Vers. 30. Timuerunt propere accedere. * 295.
 Vers. 33. Posuit uelamen suum per faciem suam. 79. * 277.

Ex Numeris.

Cap. 11. v. 1. Accensus in eos ignis Domini deuorauit extremam castrorum partem. 5.
 Vers. 5. Recordamur piscem quos comedebamus in Aegypto gratis: in mentem nobis ueniunt, &c. 175. 270.
 Cap. 12. v. 2. Num per solum Moysen locutus est Dominus? Nonne & nobis similiter est locutus? 130.
 Vers. 4. Egredimini uos tantum tres ad Tabernaculum Hieris. 435.
 Vers. 15. Exclusa est itaque Maria extra castra septem diebus, & populus non est motus de loco illo, &c. 236.
 Cap. 17. v. 5. Quem ex his elegero, germinabit uirga eius. 245.
 Vers. 8. Inuenit germinasse uirgam Aaron in domo leui, & turgentibus gemmis eruperant flores, &c. 245. 307.

Cap.

Ex Iosue.

Cap. 20. v. 8. Loquimini ad petram coram eis, & illa dabit aquas. 38. 387.
 Vers. 11. Cum eleuasset Moyses manum percutiens uirga bis silicem egressi sunt aquae largissimae. 6. 63. 216 307. 333. 387.
 Cap. 21. v. 7. Ora, ut tollat a nobis serpentes. 48.
 Vers. 9. Cum percussis aspicerent, sanabantur. 100.
 Vers. 11. Fecit Moyses serpentem zaeum, & posuit eum pro signo. 272.
 Cap. 22. v. 8. Manete hic nocte, & respondebo quid quid mihi dixerit Dominus, &c. 56. 362.
 Vers. 12. Dixit Dominus ad Balaam: Noli ire cum eis. 143.
 Vers. 10. Surge, & uade cum eis, ita dumtaxas, ut quos tibi precepero, facias. 104.
 Vers. 22. Auertit se de itinere, & ibat per agrum, quam cum uerberaret Balaam, & uellet ad semitam reducere, &c. 39.
 Cap. 23. v. 3. Sra paulisper iuxta holocaustum tuum, donec uadam, si forte occurrat mihi Dominus. 355.
 Cap. 24. v. 1. Perrexerat, ut augurium quaereret. 143.
 Vers. 14. Pergens ad populum meum dabo consilium quid populus tuus populo huic faciat extremo tempore. 57.
 Cap. 5. v. 5. Cecidit Iosue pronus in terram. 250.
 Cap. 6. v. 20. Omni populo uociferante, & clangentibus tubis, postquam in aures multitudinis uox, &c. 172.
 Cap. 7. v. 1. Tulit aliquid de anathemate. 173.
 Vers. 15. Quicumque ille in hoc facinore fuerit deprehensus, cõberetur igni. 22.
 Vers. 21. Abcondi in terra contra medium Tabernaculi mei. 443.
 Cap. 10. v. 12. Steteruntque Sol & Luna. 146.
 Vers. 13. Steteruntque Sol & Luna, donec uisceretur se gens de inimicis suis, &c. 311. 115.

Ex libro Iudicum.

Cap. 5. v. 20. De caelo dicitur est contra eos: stellae manentes in ordine & cursu suo aduersus Sissaram pugnauerunt. 111.
 Cap. 7. v. 14. Terra funditus coegnavit. * 274.
 Cap. 9. v. 9. Numquid postum deserere pinguedine mea, qua diu utuntur, & homines? 139.
 Cap. 16. v. 3. Apprendit ambas portas fores cum postibus suis & sera, impositaque humeris suis portauit ad

ad verticem mentis, &c. 219.
 Vers. 4. Post hæc amavit mulierem, quæ habitabat in valle Sorec. 219.
 Vers. 20. Egrediar sicut ante feci, & me excutiam, nesciens quod recessisset ab eo Dominus. 411. 364.
 Cap. 21. v. 24. In diebus illis non erat Rex in Israël; sed unusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat. 24.
Ex 1. Regum.
 Cap. 2. v. 22. Heli erat senex valde, & audiuit omnia quæ faciebant filij sui vniuerso Israël. 95.
 Vers. 31. Præcidam brachiũ tuum, & brachium domus patris tui, vt non sit senex in domo tua. 283.
 Cap. 4. v. 18. Cecidit de sella retrorsum, & fractis ceruicibus mortuus est. 351.
 Cap. 5. v. 4. Dagon solus truncus remanserat in loco suo. 12.
 Cap. 6. v. 2. Sarrapæ Philistinum sequebatur vsque ad terminos Bethlames. 117.
 Cap. 9. v. 7. Ecce ibimus; quid feremus ad virum Dei? Papis defecit in sitarctijs nostris, & sportulam non habemus. 465.
 Cap. 10. v. 8. Ego descendam ad te, vt offeras oblationem, & immoles victimas pacificas. Septem diebus expecta

bis. 49. 296. 236.
 Vers. 10. Insultit super eum spiritus Domini, & Prophetauit in medio eorum. 397
 Vers. 12. Quia vidi quod populus dilaberetur a me, & tu non veneras iuxta placitos dies, &c. 296.
 Cap. 3. v. 10. Obrulit holocaustum. 49.
 Cap. 15. v. 27. Conuersus est Samuel, vt abiret. 465.
 Vers. 35. Dissipabis consiliũ Achitophel. 95.
 Cap. 16. v. 11. Vnixit eum in medio fratrum eius. 404.
 Vers. 14. Ecce spiritus Dei malus exagitas te. 443.
 Vers. 15. Ecce vidi filium Isai Bethlehemitem scientem psallere. 274.
 Vers. 23. Quando cumque spiritus Domini malus arripiebat Saul, Dauid tollebat citharam, &c. 398.
 Cap. 17. v. 24. Omnes Israelitæ cum vidissent virum fugerunt a facie eius timentes eum valde. 17.
 Vers. 33. Non vales resistere Philisthæo isti, nec pugna re aduersus eum, &c. 182.
 Vers. 36. Leonem & vrsum interfeci ego seruus tuus. 293.
 Vers. 46. Percutiam te, & auferam caput tuum a te, & dabo cadauera castrorũ Philistinum, &c. 211.
 Vers. 49. Tulit vnum lapidem & funda iecit, & circumdicens, &c. 453.

Cap.

Cap. 18. v. 9. Saul aspiciebat Dauid a die illa & deinceps 406.
 Vers. 11. Tenebat Saul lanceam, & misit eam putans quod configere posset Dauid cum pariete. 7. 87. 168 218. 398.
 Cap. 19. v. 9. Factus est spiritus Domini malus in Saul; sedebat autem in domo sua, &c. 218.
 Vers. 10. Nisus est Saul configere Dauid lancea in pariete, & declinauit Dauid a facie Saul. 369.
 Vers. 11. Misit Saul satellites suos in domum Dauid, vt custodiret eum, & interficeretur mane. 369.
 Cap. 20. v. 5. Dimitte me, vt abscedar in agro vsque ad vesperam diei tertij. 335.
 Vers. 31. Omnibus diebus, quibus filius Isai vixerit super terram, &c. 441.
 Vers. 32. Filius mortis est. Respondens autem Ionathas Sauli patri suo, &c. 63. 406.
 C. 21. v. 4. Arripuit Saul gladium, & irruit super eum. 49
 Cap. 22. v. 9. Vidi filium Isai in Nob. 124.
 Vers. 14. Dauid a Ielis, & gener Regis, & pergens ad Impetium tuum, &c. 124.
 Cap. 24. v. 12. Vide & cognosce oram chlamydis tue in manu mea. 168.
 V. 15. Quis persequeris Rex

Israel, quem persequeris? &c. 25. 357.
 Vers. 17. Leuauit Saul vocem suam, & fleuit. 168. 256.
 V. 18. Dixitq; ad Dauid: Instior tu es, quam ego: tu enim tribuisti, &c. 63. 168.
 V. 21. Et nunc scio quod certissimè regnaturus sis, &c. 414.
 C. 25. 10. Quis est Dauid, & quis est filius Isai? Hodie increbuerit, &c. 288. 385.
 Vers. 17. Considera, & recoga quid facias. 458.
 Cap. 26. v. 14. Clamauit Dauid ad populum, & ad Abner filium Ner dicens, &c. 87.
 C. 31. v. 2. Irrueruntq; Philistinum in Saul, & in filios eius, & percusserunt Ionathã, & Abinadab, &c. 368.
Ex 2. Regum.
 Cap. 1. v. 6. Saul incumbebat super altram suam, 7
 V. 10. Tuli diadema, quod erat in capite eius, & armillã de brachio illius, &c. 30
 C. 10. v. 3. Tulit Aaon seruos Dauid, rasitque dimidiam partem barbe eorum. 441.
 C. 12. v. 30. Tulit diadema Regis eorum, &c. 441.
 V. 31. Populi eius adducens ferrauit, & circumegit super eos, &c. 25.
 C. 15. v. 14. Surgite & fugiamus, neque enim, &c. 359.
 V. 19. Reuertere, & habita cum Rege: quia peregrinus es & egressus es de loco tuo. 126
 § 2 Vers.

Verf. 23. Omnes flebant voce magna. 417.

Cap. 16. v. 7. Egredere, egredere vir sanguinum, & v. 7. Belial. 126.

Cap. 17. v. 2. Suspendio intellecti. 417.

Verf. 14. Domini neri dissipatum est consilium Achitophel vile, vt induceret Dominus super Absalon malum. 95.

Cap. 19. v. 37. Est seruus tuus Chanaan ipse vadat tecum. 417.

Cap. 20. v. 2. Separatus est omnis Israel à David, secutusque est Seba filium Becti. 119.

Cap. 24. v. 17. Cum vidisset Angelum cadentem populum. 17.

Ex 3. Regum.

Cap. 1. v. Cum operiretur vestibus, non calefiebant. 17.

Verf. 7. Immolatis Adonias arietibus, & vitulis, & vniuersis pinguis iuxta lapidem Zoheleth. &c. 120.

Cap. 7. v. 15. Quasi in modum retis & catenarum sibi inuicem miro opere contextarum. 54.

Cap. 13. v. 2. Ecce filius nascetur domui David Iosias nomine, & immobilabit super te Sacerdotes excelsum, &c. 81.

Verf. 3. Ecce altare scindetur. 424.

Verf. 9. Non comedes panem neque bibes aquam. 28.

Verf. 24. Inuenit eum leo in via, & occidit. 28.

C. 16. v. 31. Nec sufficit ei, vt ambularet in peccatis Ieroboam filij Nabat: in super duxit vxorem, &c. 239.

C. 17. v. 24. Nunc in isto cognoui, quoniam vir Dei es tu, & verbum Domini in ore tuo verum est. 221.

C. 18. v. 21. Vsq; quo claudicatis in duas partes? 474.

C. 19. v. 3. Comedit & bibit & ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus, &c. 185.

Verf. 12. Post ignem sibilus aure tennis. 254.

Verf. 13. Operuit vultum suum pallio, & egressus stetit in ostio spelunca. * 92.

C. 21. v. 7. Ego dabo tibi vineam Naboth Izraelita. 83.

Verf. 9. Sedere facite Naboth inter primos populi. 115.

Verf. 20. Nū inuenisti me inimicū tibi? Qui dixit inueni eo quod uenidatus, &c. 197.

V. 19. In loco hoc, in quo lixerunt canes sanguinem Naboth, lambent quoque sanguinem tuum. 83.

Ex 4. Regum.

Cap. 2. v. 8. Tulit Elias pallium suum, & inuoluit illud, & percussit aquas, quae diuisae sunt, &c. 427.

Verf. 10. Fiat in me duplex spiritus tuus. 234.

Verf.

Verf. 11. Ecce currus igneus, & equi ignei diuiserunt utrumque. 35.

Verf. 13. Leuaui palliū Eliæ, quod ceciderat ei. 53.

Verf. 14. Percussit aquas, & nō sunt diuisae, & dixit: Vbi est Deus Eliæ etiam nūc? * 283.

Verf. 23. Pueri parui egressi sunt de ciuitate, & illudabant ei. 346.

Cap. 4. v. 29. Tolle baculum meum in manu tua & vade. 444.

Verf. 34. Posuit os suum super os eius, & oculos suos super oculos eius, &c. 229.

Cap. 5. v. 2. Captiuam duxerunt de terrā Israel puellam paruulam, quæ erat in obsequio Naaman. 206.

Verf. 10. Vade & lauare septies in Iordane, & recipiet sanitatem caro tua, &c. 276. 403.

Verf. 26. Accepisti argentum & accepisti vestes, vt emas oliueta, & vineas, & oues, & boues, &c. 80.

Cap. 20. v. 11. Reduxit vmbra per lineas, quibus iam descenderat in horologio Achaz, decē gradibus. 266.

442.

Ex Iob.

Cap. 1. v. 20. Surrexit Iob & scidit vestimenta sua, & tonsio capite corruens in terram adorauit. 351.

Cap. 2. v. 7. Egredius Satham à facie Domini percussit Iob vlcere pessimo à planta pedis vsque ad verticem eius. 420.

Verf. 9. Benedic Deo, & morere. 445.

Verf. 10. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. 445.

Cap. 13. v. 4. Dies ille vertatur in tenebras, non requiratur eum Deus desuper, & non illustretur lumine. 32.

Cap. 5. v. 11. Ponit humiles in sublimi, & moerentes erigit sospitate. 42.

Cap. 6. v. 18. Inuolutæ sunt semitæ gressuum eorum, ambulabunt in vacuum, & peribunt, &c. 92.

Cap. 13. v. 24. Cur faciem tuam abscondis, & arbitraris inimicum tuum? 365.

Cap. 30. v. 5. De conuallibus ista rapientes, cum singula reperissent, ad ea cum clamore currebant. 164.

Verf. 7. Inter huiusmodi larabancur, & esse subsistentibus delicias computabant. 271.

Cap. 36. v. 5. Deus parentes nō abiicit, cum ipse sit potens. 464.

Cap. 40. v. 16. Sub vmbra dormit, in sereno calami. 56.

Ex Psalmis.

Psalm. 1. v. 1. Beatus vir, qui non abiit in cōsilio impiorum, & in via peccatorum non stetit. 98.

Psalm. 18. v. 6. Et ipse tanquam

sponsus procedens de thalimo suo exultauit vt gegas. &c. 376.
 Psal. 31. v. 1. Beati, quorum remissa sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata 34.
 Psal. 36. v. 2. Tanquam fenſi velociter arescent, & quem admodum olera herbarum cito decident. 467.
 Psal. 37. v. 4. Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ, non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum. 167.
 Vers. 7. Miser factus sum, & curuatus sum vsque in finem tota die contristatus ingrediebar. 37.
 Psal. 39. v. 13. Numquid māduducabo carnes taurorum, aut sanguinem hircorum potabo? &c. 408.
 Psal. 50. v. 9. Lauabis me, & super nuem dealbabor. 478.
 Psal. 68. v. 2. Quoniam intrauerunt aquæ vsque ad animam meam. 421.
 Psal. 72. v. 10. Dies pleni inuenientur in eis. 149.
 Vers. 12. Ecce ipsi peccatores, & abundantes in seculo obtinuerunt diuitias. 149.
 Psal. 73. v. 14. Tu confregisti capita draconis, dedisti eum escâ populis Æthiopum. 450.
 Psal. 79. v. 2. Qui sedes super

Cherubim. 300.
 Psal. 98. v. 7. In columna nubis loquebatur ad eos. 8
 Psal. 99. v. 2. Introite in conspectu eius in exultatione. 261.
 Vers. 2. Seruite Domino in letitia, introite in conspectu eius in exultatione, &c. 14.
 Psal. 102. v. 20. Qui facitis verbum eius ad audiendam vocem sermonum eius. 201
 Psal. 109. v. 1. Sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. * 273.
 Psal. 127. v. 3. Filij tui sicut nouellæ oliuarum in circui tu mensæ tuæ. 448.

Ex Prouerbjs.

Cap. 30. v. 19. Tria sunt difficilia mihi, & quæpenitus ignoro. 211.
 Vers. 20. Viam aquile in cœlo, viam colubri super petram, viam nauis in medio mari. 211.

Ex Canticis Canticorum.

Cap. 5. v. 6. Nolite me cōsiderare quòd fusca sum: quia decolorauit me Sol, &c. 379. 477.
 Vers. 7. Indica mihi, quem diligit anima mea, vbi pasceas, vbi cubes in meridie * 306.

Vers.

Vers. 10. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turrtur. * 280.
 Vers. 16. Lectulus noster floridus. 247. 355. 380.
 Vers. 17. Tigna domorum nostrarum cedrina, laquearia nostra cypresina. 380.
 Cap. 2. v. 1. Ego flos campi, & liliium cōuallium. 247. 355 380.
 Vers. 2. Sicut liliium inter spinas, sic amica mea inter filias. 270. 380. * 270.
 Cap. 3. v. 1. In lectulo meo per noctes quæsiui quem diligit anima mea, quæsiui illum, & non inueni. 355.
 Vers. 7. Sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israel, propter timores nocturnos. 207.
 Cap. 4. v. 1. Capilli tui sicut greges caprarum. 244.
 Vers. 2. Sicut greges tenerum, quæ ascendunt de lauacro. 242.
 Vers. 12. Hortus conclusus foror mea Sponsa, hortus conclusus. 200.
 Cap. 5. v. 2. Amica mea, columba mea, immaculata mea. 199.
 Vers. 7. Tullerunt pallium meum mihi custodes murorum. 67. 397.
 Cap. 8. v. 1. Quis mihi det te fratrem meum sugentem vbera matris meæ, vt inueniam te foris, &c. 106. 243.
 Vers. 5. Quæ est ista, quæ ascē

dit de deserto delictijs affluens innoxia super dilectum suum? Sub arbore malo, &c. 105. 477.

Ex Ecclesiastico.

Cap. 48. v. 1. Surrexit Elias Propheta quasi ignis, & verbum ipsius quasi facula ardebat. 85.

Ex Isaiâ.

Cap. 3. v. 6. Apprehendet vir fratrem suum domesticum patris sui, &c. 140.
 Cap. 6. v. 2. Duabus velabant faciem eius, & duabus velabant pedes eius, & duabus volabant. 266. * 298.
 Vers. 3. Sanctus, Sanctus, Sanctus. * 276.
 Cap. 8. v. 4. Antequam sciat puer vocare patrem suum, & matrem suam, &c. 189.
 Cap. 14. v. 1. Miserebitur Dominus Iacob, & eliget adhuc de Israel, & requiesce re eos faciet super humum suam. 432.
 Vers. 13. In cœlum ascendam, super astra Dei exaltabo solium meum. 440.
 Vers. 14. Similis ero Altissimi. 79. 388.
 Cap. 30. v. 26. Et erit lux Luna sicut lux Solis, & lux Solis erit septemplex sicut lex septem dierum. 15
 Cap. 40. v. 12. Appendit tribus

bus digitis molem terræ.
144.

Cap. 41. v. 19. Dabo in solitu-
dine cedrum, & spinam,
& myrrum, & lignum oli-
væ. 477.

Cap. 42. v. 15. Desertos faciã
montes, & colles, & omne
gramen eorum exiccabo.
11.

Cap. 47. v. 1. Descende, sede
in puluere, virgo filia Ba-
bylon, sede in terra: non
est solium filie Caldeorum
44.

Ex Ieremia.

Cap. 48. v. 40. Ecce quasi
aquila volabit, & exten-
det alas suas ad Moab. 292.

Ex Threnis.

Cap. 3. v. 15. Inebriant
me absinthio. 174.

Ex Esaiæ.

Cap. 1. v. 10. Facies aquilæ
desuper ipsorum qua-
tuor. 294.

Verf. 12. Coram facie sua am-
bulabant. 166.

Cap. 28. v. 14. Tu Cherub ex-
tentus & protegens. 440.

Ex Daniels.

Cap. 2. v. 31. Ecce quasi
statua vna grandis, sta-

tua illa magnis. 475.

Verf. 34. Lapis abscessus est
de monte sine manibus, &
percussit statnam in pedi-
bus eius ferreis, & fictili-
bus, &c. 11. 320. 453.

Verf. 49. Daniel postulavit à
Rege, & constituit super
opera Prouincie Babylo-
nis Sidrach, Milach, &
Abdenago. 101.

Cap. 3. v. 5. Cadentes adora-
te statuam. 293. 475.

Verf. 15. Adorate statuam,
quam feci, quod si non ado-
raueritis, eadem hora mit-
temini in fornacem ignis
ardentis, &c. 130.

Verf. 17. Ecce Deus noster,
quem colimus, potest eri-
pere nos de camino ignis
ardentis, &c. 223. 410.

Verf. 26. Et species quarti si-
milis Filio Dei. 46.

Verf. 46. Non cessabant qui
miserant eos ministri re-
gis succedere fornacem
naphta, & stappa, & picæ,
& malleolis. 31.

Verf. 49. Fecit medium for-
nacis quasi ventum teris
flantem, & non tetigit eos
omnino ignis, &c. 31.

Verf. 97. Tunc Rex promo-
uit Sidrach, & Abdenago
in Prouincia Babylonis.
102.

Cap. 4. v. 8. Magna arbor, &
fortis, & proceritas eius
contingens cælum. 303.
466. 473.

Verf.

Verf. 10. Ex eã vellebatur
omnis caro. 219.

Cap. 5. v. In eadem hora ap-
paruerunt digiti quasi ma-
nus hominis scribentis cõ-
tra candelabrum. 145.

Ex Osa.

Cap. 12. v. 4. Fleuit & ro-
gavit eum. 233. 260. 358
409.

Ex Iona.

Cap. 1. v. 8. Quod est opus
tuum? Quæ terra tua, vel
ex quo populo es tu? 110.
132.

Verf. 10. Cognouerunt viri
quod à facie Domini fuge-
ret, quia indicauerat eis.
132.

Verf. 12. Tollite me, & mitti-
te in mare, & cessabit ma-
re à vobis. 480.

Ex Habacuc.

Cap. 3. v. 2. Cùm itatus
fueris, misericordie re-
cordaberis. 4.

Verf. 4. Cornua in manibus
eius, ibi abscondita est for-
titudo eius. 7.

Ex Mattheo.

Cap. 2. v. 2. Vbi est qui
natus est Rex Iudæorum?
Vidimus enim stellã eius,
&c. 127. 170. 215. 222.

Verf. 3. Herodes Rex turba-
tus est. 276.

Verf. 9. Stetit supra ubi erat
puer. 107.

Verf. 10. Videntes stellam ga-
uisi sunt gaudio magno val-
de, & intrantes domum in-
uenerunt puerum, &c. 13.

Verf. 11. Apertis thesauris
suis obtulerunt ei munerã
aurum, thias, & myrrham.
378.

Verf. 12. Responso accepto
in somnis, ne redirent ad
Herodem, per aliam viam
reuerfi sunt in regionem
suam. 39.

Cap. 3. v. 5. Exhibat ad eum Ie-
rosolyma, & omnis Iudæa,
& omnis regio circa Ior-
danem. 116.

Verf. 7. Videns multos Pha-
risæorum, & Saduceorum
venientes ad baptismum
suum, &c. 121. 86.

Cap. 4. v. 3. Si Filius Dei es,
dic vt lapides isti panes
fiant. 195. 450.

Verf. 9. Hæc omnia tibi dabo
si cadens adoraueris me.
79.

Cap. 8. v. 3. Extendens Iesus
manum tetigit eum dicẽs,
&c. 453.

Verf. 4. Vade, ostende te sa-
cerdoti, & offer munus
tuum, quod præcepit Moy-
ses in testimonium illis.
286.

Verf. 8. Ego veniam, & cura-
bo eum. 61.

Verf.

- Verf. 24. Ecce motus magnus factus est in mari. 456.
- Verf. 25. Accefferunt ad eum discipuli eius. 366. 458.
- Verf. 26. Imperauit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. 454.
- Cap. 14. v. 29. Descendens Petrus de nauticula ambulabat super aquam, vt veniret ad Iesum. 452.
- Cap. 15. v. 22. Fili Dauid miserere mei: filia mea male à demonio vexatur. 278. 339.
- Verf. 23. Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius rogabāt eū, &c. 392. * 309.
- Verf. 27. Etiam Domine: nam & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum. 340.
- Cap. 16. v. 14. Quem dicunt homines esse filium hominis. * 303.
- Cap. 17. v. 2. Resplenduit facies eius sicut Sol; vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix. * 295. 478.
- Verf. 4. Domine si vis, facianus hic tria Tabernacula, tibi vnum, Moyfi vnum, & Eliæ vnum. 41.
- Cap. 18. v. 2. Aduocans Iesus paruulum statuit eum in medio eorum, & dixit: Amen dico vobis, &c. * 301.
- Cap. 12. v. 13. Fecistis illam speluncam. 88.
- Verf. 35. Agricole apprehensis seruis eius alium ceciderunt, alium occiderunt, &c. * 281.
- Verf. 42. Lapidem, quem reprobaucrunt edificantes, hic factus est in caput anguli. 6.
- Verf. 44. Super quem ceciderit, conteret eum 6.
- Cap. 22. v. 44. A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super vniuersam terram, &c. 428.
- Cap. 25. v. 19. Abiens fodit in terram, & abscondit pecuniam domini sui. 299.
- Cap. 26. v. 12. Contristati valde cæperunt singuli dicere: Numquid ego sum, Domine? 64.
- Verf. 15. Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? 64.
- Verf. 40. Venit ad discipulos suos, & inuenit eos dormientes, & dicit Petro: sic non potuistis vna hora vigilare mecum. 184. 431.
- Verf. 41. Vigilate & orate, vt non intretis in tentationem. 200.
- Cap. 27. v. 29. Plecantes coronam de spinis posuerunt super caput eius. 259.
- Verf. 37. Hic est Rex Iudæorum. 123.
- Verf. 42. Si Rex Israel est, descendat nuac de Cruce, & credimus ei. 99. 123. 446.

- Cap. 28. v. 1. Venit Maria Magdalena, & altera Maria videre sepulchrum. 469.
- Verf. 6. Venite, & videte locum, vbi positus erat Dominus. 469.
- Ex Marco.
- Cap. 5. v. 3. Domicilium habebat in monumentis. 142. 362.
- Verf. 6. Cucurrit, & adorauit eum, & clamans voce magna dixit: Quid mihi, & tibi Iesu Fili Dei Altissimi? 117. 65.
- Cap. 6. v. 20. Herodes metuebat Ioannem sciens eum virum iustum, & sanctum, & custodiebat eum. 197.
- Cap. 9. v. 16. Attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum, qui vbi eum que eum apprehenderit, &c. 281. 429.
- Verf. 26. Tenens manum eius eleuauit eum. 281.
- Cap. 15. v. 5. Viderunt iuuenem sedentem in dextris coopertum stola candida. 251.
- Verf. 23. Myrrhatum vinum. 332.
- Verf. 42. In monumento, quod erat excisum in petra. 210.
- Cap. 16. v. 1. Emerunt a roma, vt venientes vngerent Iesum. 463.
- Cap. 1. v. 6. Accommoda mihi tres panes. 199.
- Verf. 28. Aue gratia plena, Dominus tecum. * 271.
- Verf. 32. Dabit illi Dominus sedem Dauid patris eius. 18.
- Verf. 44. Vt facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultauit in gaudio infans in vtero meo. 77. 196.
- Cap. 2. v. 11. Hoc vobis signum: Inuenietis infantem pannis inuolutorum, & positum in præsepio. 138.
- Cap. 3. v. 2. Factum est verbum Domini super Ioannem Zachariæ filium, &c. 275.
- Cap. 5. v. 20. Per tegulas submiserunt eum cum lecto in medium ante Iesum. 191.
- Cap. 7. v. 16. Propheta magnus surrexit in nobis. 73.
- Cap. 8. v. 22. Increpauit ventum, & tempestatem aque, & cessauit. 457. 480.
- Verf. 28. Occurrerunt ei duo habentes dmonia de monumento exeuntes. 278.
- Cap. 9. v. 32. Petrus verò, & qui cum illo erant, grauati erant somno. 184.
- Verf. 62. Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retro, aptus est Regno Dei. * 301.
- Cap. 10. v. 30. Incidit in latrones,

nes, qui etiam despoliauerunt eum, & plagis impostis abierunt semiuino reli &o. 122.

Verf. 34. Infundens oleum. 298.

Cap. 11. v. 3. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie, & dimitte nobis debita nostra. 342.

Verf. 7. Noli mihi molestus esse: iam ostium clausum est, & pueri mei mecum sunt in cubili, &c. 402.

Verf. 8. Propter improbitatem eius surget, & dabit illi quotquot habet necessarios. 403.

Verf. 21. Cum fortis armatus custodit atrium suum in pace sunt vniuersa, quae positi det. 207.

Cap. 15. v. 6. Imponit in humeros suos gaudens. 52.

Verf. 8. Si perdidit drachmam vnam, nonne accendit lucernam, & euertit domum, &c. 364.

Verf. 17. Fame pereo. 274.

Verf. 20. Cum adhuc longè esset, vidit illum pater ipsius, & accurrens cecidit super collum eius, &c. 251. 360. * 299. * 307.

Verf. 22. Profertè stolam primam, & induite illum. 251

Cap. 16. v. 24. Pater Abraham miserere mei. 19.

Cap. 19. v. 3. Quia statura pusillus erat, &c. 172. 479.

Verf. 4. Præcurrens ascendit

in arborem sycomorum, vt videret eum: quia inde erat transiturus. 172.

Verf. 5. Suspiciens Iesus vidit illum, & dixit ad eum: Zachæe festinans descende, &c. 273.

Verf. 20. Ecce mna tua, quam habui repositam in sudario: timum enim te, quia homo auferus es, tollis quod non posuisti, &c. 279.

Cap. 22. v. 50. Cum retigisset auriculâ eius, sanauit eum. 431.

Cap. 23. v. 34. Pater dimitte illis. * 281.

Verf. 39. Saluum fac te metipsum, & nos. 264.

Cap. 24. v. 4. Ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti. * 277.

Ex Ioanne.

CAP. 1. v. 1. In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. * 303.

Verf. 18. Vnigenitus, qui est in sinu Patris, ipse enarrauit. * 298.

Verf. 16. Miserunt Iudæi ab Ierosolymis Sacerdotes, & Leuitas ad eum, vt interrogarent eum. 60.

Verf. 27. Ego nõ sum dignus, vt solam eius corrigiam calceamenti. 208.

Verf. 33. Super quem videris

spi:

spiritum descendentem, &c. * 272

Verf. 35. Stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo, & respiciens Iesum ambulauit. &c. 84. * 272.

Verf. 39. Apud eum manserit die illo; hora autem erat quasi decima, &c. 188.

Verf. 40. Inuenit hic primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Inuenimus Messiam, &c. 188.

Verf. 48. Cum esses sub ficu, vidi te. 105.

Cap. 2. v. 3. Vinum non habent. 423.

Verf. 7. Implete hydrias aqua. 421.

Cap. 4. v. 6. Fatigatus ex itinere sedebat sic supra fontem. 235.

Cap. 6. v. 11. Accipit ergo Iesus panes, & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus. 285.

Verf. 12. Vt autem impleti sum, dixit discipulis suis: Colligite quæ superauerunt fragmenta. 241.

Verf. 14. Illi ergo homines cùm vidissent quod Iesus fecerat signum, dicebant: Quia hic est verè Propheeta. 365.

Verf. 15. Fugit in montem ipse solus. * 288.

Cap. 8. v. 19. Tulerunt lapides, vt iacerent in eum. 72

Cap. 9. v. 1. Præteriens Iesus vidit hominem cæcum, &c.

72.

Cap. 9. v. 16. Non est hic homo à Deo, qui Sabbatum non custodit. 405. 287. 58.

Verf. 17. Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? 73.

Verf. 18. Non crederunt ergo Iudæi de illo, quia cæcus fuisset, & vidisset. 97.

Cap. 10. v. 17. Ego porro animam meam, vt iterum sumam eam: nemo tollit eam à me, &c. 384.

Cap. 11. v. 2. Maria erat, quæ vnxit Dominum vnguento, & extertit pedes eius capillis suis, &c. 75.

Verf. 16. Eamus & nos, & moriamur cum eo. 214.

Verf. 27. Tu es Christus Filius Dei viui. * 303.

Verf. 35. Lachrymatus est Iesus. 243.

Verf. 37. Non poterat hic, qui aperuit oculos cæciniti, facere vt hic non moretur? 243. 287.

Verf. 39. Tollite lapidem: Dicit ei Martha soror eius, qui mortuus fuerat: Domine iam sciet, &c. 155. 406

Cap. 13. v. 23. Innuit ergo huic Simon Petrus, & dixit ei: Quis est, de quo dicit? * 308.

Cap. 14. v. 30. Vt cognoscat mundus quia diligo Patrem, & sicut mandatum dedite mihi Pater, sic facio, &c. 317.

Cap. 19. v. 19. Scriptis tituli

Pi.

Pilatus, & posuit super Crucem: erat autem scriptum, &c. 99. 259.

Verf. 21. Noli scribere Rex Iudeorum. 446.

Cap. 20. v. 11. Dum ergo staret, inclinavit se, & prostravit in monumentum, & vidit duos Angelos in Albis sedentes. 358. * 277.

Verf. 19. Cum ergo sero esset die illo vna Sabbatorum, & fores essent clausæ, ubi erant discipuli, &c. 469.

Verf. 22. Influxavit, & dixit eis: Accipite Spiritum Sanctum, quorum remisistis peccata, &c. 228.

Verf. 27. Affer manum tuam, & mitte in latus meum, & noli esse incredulus: sed fidelis. 316.

Ex Actis Apostolorum.

Cap. 1. v. 11. Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? 469.

Cap. 6. v. 8. Stephanus plenus gratia, & fortitudine faciebat prodigia, & signa magna in populo. * 270.

Cap. 7. v. 51. Vos semper Spiritu Sancto resistitis.

Verf. 54. Audientes hæc dissecabantur cordibus suis. 78.

Cap. 9. v. 14. Hic habet potestatem à Principibus Sacerdotum alligandi omnes, qui invocant nomen tuum 451.

Verf. 16. Vade, quoniam vasa electionis est mihi iste, ut portet nomen meum corâ gentibus, & Regibus, & filiis Israel, &c. 181.

Verf. 17. Saule frater Dominus misit me Iesus, qui apparuit tibi in via, qua veniebas, &c. * 282.

Verf. 40. Tabitha surge: at illa aperuit oculos suos, & viso Petro rededit. 229.

Ex Epistola ad Romanos.

Cap. 4. v. 17. Ante Deum, cui credidit, qui vivificat mortuos, & vocat ea que non sunt, &c. 204.

Verf. 29. Nam quos præcivit, & prædestinavit conformes fieri imagini filij sui, * 301.

Cap. 9. v. 13. Iacob dilexi, Esau autem odio habui. * 287.

Cap. 14. v. 4. Tu quis es, qui iudicas alienum servum? Domino suo stat, aut cadit. 412.

Ex 1. Ad Corinthios.

Cap. 4. v. 9. Spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus. 43.

Cap. 6. v. 3. An nescitis quia Angelos iudicabimus? 43.

Cap. 7. v. 18. Si nupserit virgo, non peccabit: tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi. 376.

bebunt huiusmodi. 376.

Verf. 33. Qui cum vxore est, sollicitus est, quæ sunt mundi, quomodo placeat vxori, & diuisus est. 447.

Cap. 10. v. 4. Bibebant de spiritali consequente eos petras: petra autem erat Christus. 6. 76. 216.

Cap. 11. v. 31. Si nos metipsos diiudicemus, non utique à Domino iudicemur. 34.

Ex 2. Ad Corinthios.

Cap. 3. v. 16. Cum legitur Moyles, velamè positum est super cor eorum. * 277

Ad Ephesos.

Cap. 2. v. 6. Conresuscitabit, & confedere nos faciet in cælestibus. 43.

Ad Philipenses.

Cap. 2. v. 8. Factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. 294

Verf. 9. In similitudinem hominum factus, & habitus in ventus ut homo. 252.

Ad Hebraeos.

Cap. 7. v. 3. Sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum, neque finem vitæ habens, &c. 177.

Ex 1. Petri.

Cap. 5. v. 8. Tamquam leo rugiens circuit quærens quem denoret. 56.

Ex 2. Petri.

Cap. 2. v. 15. Correptionem habuit suæ vesaniæ subigale mutum animal. 39.

Ex Apocalypsi.

Cap. 1. v. 7. Ecce venit cum nubibus, & videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt, &c. 8.

Cap. 5. v. 5. Vicit leo de tribu Iudæ. 27. 377. 397.

Verf. 6. Et vidi, & ecce in medio throni, & quatuor animalium, & in medio seniorum agnum stantem, &c. 27. 222. 262. * 273. * 288.

Verf. 7. Venit, & accepit de dextera sedentis in Throno librum, & cum accepisset librum, & c. * 288. 299.

Verf. 11. Audiui vocem Angelorum multorum in circuitu throni, dicentium voce magna, &c. 251.

Verf. 14. Viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas, & adorauerunt viventem in sæcula sæculorum. 262.

Cap. 12. v. 1. Signum magnum apparuit in caelo, mulier

lier amicta Sole, & Luna
sub pedibus eius, &c. 137.
209.249.437.
Vers.4. Draco stetit ante mu-
lierem, quæ erat paritura,
vt cum peperisset, &c. 209
440.
Vers.9. Proiectus est draco.
388.

Cap. 18. v.7. Post hæc vidi
alium Angelum descendē-
tem de cœlo habentem po-
testatem magnam, &c. 145
Cap. 19. v.8. Venerunt nup-
tix agni, & vxor eius præ-
parauit se, & datum est illi,
vt cooperiatur sebysino, &c
377.

FIN

TABLA DE LOS
ASVNTOS, Y COSAS

Notables deste libro.

A.

Accion.

Las de vn particular la
vnilidad debe esconder-
las, las de vn Principe de-
be el exenplo, y la obliga-
cion ostentarlas. 292.
En vna misma accion nunca
se ve lo que puede seruir
al credito, viendose lo que
puede causar desdoro. 384
Acen las acciones muy dife-
rentes visos acia diferen-
tes afectos. 405.

Achaques.

El no sanar de tus achaques
no topa en no querer Dios
fino en no querer tu. 398.

Adulacion.

De ordinario lastima mas en
la ausencia, quien mas adu-
la en la cara. 63.

Afecto.

En quien no se quiere, las
marauillas son cortas pren

das, y a quien se tiene afecto,
siempre es de grandes
ventajas. 58.

Acen las acciones muy dife-
rentes visos acia diferen-
tes afectos. 405.

Muy a lo del cielo viue, quiẽ
gasta el odio en aborrecer
el vicio, y enplea en amar
las virtudes todo el afecto.
470.

El mayor milagro es de tener
vn inpetu arrebatado, y re-
ducir a razon vn afecto cie-
go. * 283.

Agasajo.

Los del mundo de ordinario
no tiran a acomodar, sino
a destruir. 122.

Alabança.

En materia de alabança, rara
vez se dice todo lo que se
sabe, en materia de nota
aun mas de lo que se sabe,
se dice. 61.

Teniendo la virtud muchos
que la alaben, tiene pocos
que la imiten. 365.

Alma.

Para ganar almas a Crislo,